

Doya Doya Koklasam

– OMARIM · 21 Ocak 2012

Hani yârim diyordun, nerede kaldı sözün Hasret ateşi yaman, yakar özümü közün
Tazecik sevincimi birden ufkumdan söktün
Firuze gözlerimden kâh yaşlar kâh kan döktün
Acımadan sapladın kirpiğinin okunu
Üstümden atamadım fırkâtinin şokunu
Zıpkın yemiş balığım, seven eder mi zulüm
Merakımı mazur gör, yeşerecek mi külüm
Dört gözle beklesem de haber gelmez uzaktan
Hangi âşık kurtulur aşk denilen tuzaktan
Tek mevsimim şitadır, erken bitti baharım
Gecelere mahkûmum, yıllardır yok nehârım
Dalmayı arzuldım mutluluk göllerine
Nasıl oldu da düştüm hüsrânın çöllerine
Aşmak hiç kolay değil hüznün yüce dağı
Hayâllerle tükettim ömrün gençlik çağını
An be an fısıldarım esrarengiz adını
Hâlâ fark edemedin kalbimin muradını
Düçar eyledin beni tarifsiz bir ezaya
Diyârıma uğrarsan razıyım her cezaya
Sen yanımda olmazsan derman bulmaz bu ağrı
Artık sedamı işit, yanıtız kaldı çağrı
Doya doya koklasam huzur dağıtan gülü
Neş'e dalında öttür çile yüklü bülbülü

Ömer AYDOĞAN ORDU 17/01/2012